

Het lijk werd den 16 geopend en in den avond van den 27 op een lijk-wagen, gevolgd door vele koetsen en geleid door meer dan 100 flambouwen, naar de domkerk vervoerd en daar in tegenwoordigheid van vele aanzienlijke personen ter aarde besteld, alles op last van den Keurvorst, die ook door Johan Bodiker, rector der latijnsche school te Berlijn, eene lijk- en lofrede deed houden, terwijl lijkdichten verschenen van Johannes Panco, hofarts, Christiaan Mentzel, Johannes Jacobus Weise, George Leberecht Reichenow, Adolf Frederik Gerresheim en George Heupke.

De lijkredenaar vond het noodig zijnen held tegen de beschuldiging, als zou hij een ongeloovige geweest zijn, te verdedigen. „'t Is waar — zegt hij — dat hij als een vrije batavier somwijlen wat diepzinnig en nadenkelijk gediscuteerd heeft, 'tgeen echter meer aan de vrijmoedigheid van zijnen geest dan de ongestalte zijns geloofs is toeteschrijven”; en hij verklaart van eenige geloofwaardige mannen, die met den overledene omgegaan hadden, vernomen te hebben, dat hij was oprecht, liefvallig, behulpzaam en van goeden wandel, niemand benijd, verkort of kwaadaardig nagegaan en bij alle gelegenheden christelijke welgegronde gesprekken en stichtelijke redenen gevoerd had. „Voorts komt het mij al eens voor — dus vervolgt de redenaar — als een befaamd engelsch geneesheer Thomas Browne in zijne belijdenis gezegd heeft: hij bleef een lidmaat van de gereformeerde Kerk en des gloriewaardigen christelijken naams, doch hij begeerde nooit tot die drift te komen, dat hij christenen van andere religiën zoude haten, alzoo hij met heidenen, turken en joden medelijden had.” „Wij willen — dus besluit hij — over zulks niet twifelen aan zijn hemelsche eer en de heerlijkheid zijner ziel.” Wat den spreker aangaande Bontekoe's karakter en bekwaamheid als geneeskundige, ook gedurende 2 jaren ten aanzien van den Keurvorst gebleken, bekend geworden was, rechtigde hem tot de opwekking: „ik kan zeggen dat zijn Alkmaar in Westfriesland 1), daar hij geboren is, eer van hem heeft, en hem zoowel als Rotterdam zijn Erasmus een gedenk- en eerzuil mocht oprichten.”

Werd dus in Duitschland bij het overlijden van Bontekoe zijn lof verkondigd, ook hier te lande zongen de hagenaar J. Elud a Ghilde en een ander die zich *Benigne* noemde treurdichten. Dr. Heidenricus Overkamp gaf weldra te Amsterdam in het licht een *Reden van het leven en de doot van Cornelis Bontekoe* 2), waarvan de slotsom luidde: „Hij haakte naar de hoogste trap van menschelijke kennis, achtte zeer die ze bezaten en hield niets achter voor zijne vrienden; hij beklagde zich geen kennis van de wiskunst te hebben, hoewel hij begonnen had zich er in te oefenen bij Abraham de Graaf. Zijn drank was thee, zijn vermaak tabak; hij was geen liefhebber van wijn, altijd nuchteren, genereus en vol vuur en milddadig.” En het misschien wel van dezelfde hand afkomstige levensbericht, voor de in 1689 te Amsterdam in 2 dikke kwartijnen uitgegeven verzameling der wijsgeerige, geneeskundige

1) Beter: Kennemerland.

2) Amst., 1685, in 4°.